

Когато се занимавалъ съ това билъ изгоненъ отъ Клеомена, Лакедемонския царь, понеже оракулътъ постоянно искалъ отъ лаконцитѣ да унищожатъ тиранията. Причината била слѣдната. Изгнаницитѣ, на чело на които стояли алкмеонидитѣ, не могли сами съ свои сили да се завърнатъ (въ отечеството си), ами постоянно прѣтърпявали несполука. Тѣ се излѣгали и въ много други работи, които вършили, а особено когато укрѣпили мѣстото Липсидрионъ въ Парнетъ, дѣто се събрали нѣкои отъ съмишленицитѣ имъ въ града, тѣ били обсадени и изгонени отъ тиранитѣ; поради това послѣ се пѣло за това нещастие въ обѣднитѣ пѣсни:

„Уви, Липсидрионъ, прѣдателю на приятелитѣ, какви мжже погуби, храбри въ бой и благородни, които показаха тогава, отъ какви бащи бѣха родени!“

И тъй, като не сполучили въ нищо, тѣ наели постройката на храма въ Делфи²⁾, чрѣзъ което сполучили да добиятъ пари за помощта на лаконцитѣ³⁾. Всѣкога колчимъ лакедемонцитѣ се обръщали къмъ оракула, Пития имъ извѣствявала да освободятъ Атина, додѣто най-послѣ убѣдила спартанцитѣ да направятъ това, при всичко че писистратидитѣ имъ били госто-приемци. За да се рѣшатъ на това лаконцитѣ, не малко повлияло и приятелството на Писистрата съ аргивянитѣ⁴⁾. Най-напрѣдъ тѣ пратили по море Анхимола съ войска. Когато той билъ разбитъ и убитъ, по причина че дошълъ на помощъ (на тиранитѣ) тесалиецътъ Киней⁵⁾ съ хилядо конника (лаконцитѣ), разсърдени отъ това изпратили по сухо царя Клеомена съ поголѣма войска. Той разбилъ тесалийскитѣ конници, които искали да му прѣчатъ да влѣзе въ Атика, и слѣдъ като затворилъ Хипия въ така наречената Пеларгийска стѣна⁶⁾ (Πελαργικὸν τεῖχος), обсаждалъ го заедно съ атинянитѣ. Въ врѣме на обсадата се случило, че били уловени синоветѣ на писистратидитѣ, които искали да избѣгатъ тайно. Слѣдъ тѣхното улавяне тиранитѣ, за да спасятъ дѣцата, направили договоръ, и, слѣдъ като изнесли въ петъ дни имуществото си, прѣдали Акрополиса на атинянитѣ въ врѣмето на архонта Харпактида; тѣ удържали тиранията слѣдъ башината си смъртъ не повече отъ 17 години, а всичкото врѣме, прѣзъ което управлявали тѣ и баща имъ, е 49 години.

XX. Слѣдъ като била унищожена тиранията, водили по между си борба Исагоръ¹⁾, синъ Тисандровъ, приятель на тира-